

МОЖЛИВІ ШЛЯХИ ВДОСКОНАЛЕННЯ ПІДГОТОВКИ ЛІКАРІВ – ІНТЕРНІВ, ОРДИНАТОРІВ

Потапов О.О., д-р. мед.н., проф.,
Коленко Ф.Г., канд. мед. н., доцент,
Коленко О.І., канд. мед. н.
Сумський державний університет

Важливою проблемою у нашій державі є охорона здоров'я і підготовка лікарів нової формації. У державі низька тривалість життя, значне поширення розповсюдження ряду соматичних захворювань, які мають епідемічний характер, такі, як судинні захворювання, імунodefіцитні стани, хронічний стрес.

Сучасний лікар працює в досить освіченому суспільстві, в умовах постійного оновлення інформаційного поля, тому він повинен прагнути до самовдосконалення. В інтернатурі, ординатурі майбутній спеціаліст повинен продемонструвати вміння отримувати і використовувати нову інформацію.

Майбутнє нації визначається новими вимогами до підготовки лікаря з наступною професійною реалізацією нових знань та вмінь. У суспільстві зостає попит на спеціаліста, який уміє використовувати нові методи діагностики і лікування, здатний до роботи в різноманітних системах надання медичної допомоги. Тому існуючий менталітет сучасної людини, у тому числі студента – медика, майбутнього спеціаліста, необхідно змінювати.

Беручи до уваги сучасні вимоги, необхідно вибудувати систему підготовки лікаря. На першому місці повинні бути клініка, хворий і тільки потім дані лабораторно-інструментальних методів. Сучасні методи дослідження не повинні замінити клінічного мислення. На сьогодні ще не існує ефективних клініко-діагностичних комп'ютерних програм.

Велике значення мають положення і орієнтири на розвиток духовності, моральності, гуманізації. Їх недооцінка призводить у подальшому до серйозних труднощів у процесі адаптації до соціуму, при виборі особистого типу поведінки, що базується на цивільній відповідальності, толерантності і лояльності.

Головний напрямок сучасної медицини – профілактичний. Досвід більшості країн показує, що для зміни наявної ситуації в охороні здоров'я необхідно ретельне вивчення здорового організму і впровадження профілактичних заходів, необхідних для його збереження. Високий професіоналізм і творче довголіття лікаря повинні, безумовно, базуватися на міцному здоров'ї. Тільки здорова розумово і фізично людина з психічною стійкістю здібна перебороти професійні труднощі. Якщо здорова людина, то при бажанні іншого вона може домогтися сама.

У сучасних ринкових умовах необхідна підготовка лікаря з економічних проблем, тобто розглядати свою діяльність не тільки з професійного, але й з економічного боку.

У професійній підготовці лікаря ми часто не враховуємо особисті особливості людини, але вони впливають на вибір професії, є сприятливим фоном, ґрунтом. У подальшому професійна діяльність розвиває особисті особливості. Споконвічні схильності відіграють велику роль при виборі професії. Щодо зіткнення зі своєю майбутньою роботою у людини є риси характеру і особисті особливості, властиві цій професії. Вони можуть усвідомлюватися їх власником, прийматися як бажані і викликати почуття гордості (бажання допомагати людям).

У момент навчання формується професійна картина світу, відношення до себе, оточуючих людей і до життя в цілому.

Будь – яка професія викликає професійну деформацію, яка особисто пов'язана з роботою лікаря- психіатра, невролога, терапевта. Під впливом позитивної професійної деформації особистість людини перетворюється, вона здобуває безліч комунікативних навичок, починає краще розуміти себе.

Досвід роботи в неврології дає підставу вважати, що на сучасному етапі хвороби нервової системи мають велике значення. Основним напрямком розвитку неврології майбутнього є профілактика основних захворювань нервової системи, що сприяє можливості сучасних методів дослідження, виділення великої групи факторів ризику розвитку захворювань, що дозволить запобігти їх розвитку.

Неврологія тісно пов'язана з іншими дисциплінами. Часто патологічні процеси в організмі людини обумовлені патологією нервової системи. Цим пояснюється важливе значення знань основ неврології усім спеціалістам. Але все частіше з'являються повідомлення про так названу неврофобію – страх перед неврологією, у тому числі клінічною неврологією. Яка ж причина? По-перше, що термін навчання недостатньо тривалий. По-друге, неврологія розглядається як найбільш складна дисципліна. Лікарі загальної практики відмічають недостатню компетентність щодо ведення хворих з захворюваннями нервової системи.

На думку провідних спеціалістів, необхідно збільшення тривалості курсів неврології, що буде сприяти попередженню неврофобії у студентів, молодих лікарів. Особливу увагу слід приділяти невідкладним станам у неврології при підготовці інтернів, ординаторів.